

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasós petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenlért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő.
Belyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szög 2 kor. 6 fill., azontul minden szó 2
fillérjével számíttatik.

A nyitlertben:

minden négyhasós garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk 7-vezetőkötetben levő hirdető-irodák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KOZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

← vasárnap reggel. →

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hiteletintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

Hirdetmény.

3869/1901.

A birtokos és gazdatiszt közötti viszonyokat szabályozó 1900. évi XXVII. t. cz. a folyó 1901. évi május hó 1-én napján lépett életbe, — ezen törvény 27. §-a szerint az, aki a „jóságigazgató, jóságfelügyelő, gazdasági intéző, gazdasági ellenőr, gazdasági segéd, tisztartó, vagy kasznár“ címet 1900. január 1. előtt jogosultsággal használta, azt a törvény életbelépte után abban az esetben is használhatja, ha a 24. §-ban megjelölt minősítéssel nem is bír.

Tekintve hogy a fenti cím használatát jogosultságának megállapítása évek múltán nehézséggel járna, — ezért közölni teszem, hogy a Föld. min. 1500/901. sz. r. 7. §-a értelmében az 1901. évi december hó 1-én napjáig Léva város területén lakó gazdatisztoknak az 1900. január 1. előtti ebből kifolyólag az ezutáni időkre vonatkozó címhatalmat jogosultságot az alulírt I. f. hatóság van jogosítva határozatilag megállapítani, — miért az illetők azon idő lejártá előtt hozzájuk folyamodásukat benyújthatják.

A folyamodványokhoz csatolni kell:

1. Folyamodó szerződését (kinevezési okmányát) vagy nyugdíjazási okiratát, vagy a birtokosnak (bérlőnek) nyilatkozatát arról, hogy folyamodót a „jóságigazgató, jóságfelügyelő, gazdasági intéző, gazdasági ellenőr, gazdasági segéd, tisztartó, vagy kasznár“ címet használatára az 1900. év január 1-je előtti időben felhatalmazta;

2., a folyamodó lakóhelyére illetékes előjáróság nyilatkozatát arról, hogy folyamodó az illető címet 1900. január 1-je előtt tényleg használta.

Alulírt I. fokú hatóság határozata 15 nap alatt az alispánhoz, s innen a Földmívelésügyi Min. felelbezzethető.

A törvény 27. §-ában felsorolt címek valamelyikének jogosultsággal használata hivatalból üldözendő kihágást képez, s elbírálására Léva város területén a rendőrkapitány illetékes.

Léva, 1901. július hó 8-án.

Bódogh Lajos,
polgármester.

II.

Meghívó.

Léva város képviselőtestülete folyó 1901. évi július hó 17-én d. u. 4 órakor a főgimnázium emeleti nagytermében rend-

kívüli közgyűlést tart, melyre az összes tagokat tisztelettel meghívom.

Tárgysorozat:

1. Polgármesteri jelentés.
2. A vásáron és heti piacon kívüli napokon teljesített helypénzszedését megszabandó díjazásra vonatkozó javaslat.

3. A szénkénegraktár helyének meghatározása, esetleg részére új épület emelése s 1600 korona költségének megszavazása.

4. Az 1899. évi államsegélyhez pótlólag kért 2000 koronára vonatkozó elutasító pénzügyminiszteri határozat.

5. A Honvéd-utca kiszélesítése, a Stern-féle háztelkek részbeni, vagy egészbeni, megvételének elrendelése és megszavazása; esetleg a kisajátítás iránt határozathozatal. A lévai takarékpénztár és társai egyik vagy másik ajánlatának elvagy el nem fogadása és a Stern Nanette szerződési feltételei fölötti határozat. A pozsonyi kerületi honvéd-parancsnokság értesítésének tudomásul vétele és az összes kapcsolatos teendőkről intézkedés.

6. A városház és árucarnok terveinek és költségvetésének bemutatása, azok elfogadása iránt határozat és a fedezet kijelölése és az ezekkel összefüggő kérdésekben határozathozatal.

Léva, 1901. évi július hó 12-én.

Bódogh Lajos,
polgármester.

Aratáskor.

Harmatos hajnaltól esti napszálig a testi erőt kemény próbára tevő nehéz munkában fárad a nemzet színe-java, a magyar nép. Arat. Egész év veritékes szorgalmának eredményét jelenti az a sárga kalász, mely megadással hajtja le fejét az aczélos karok kaszavágására, hogy gondos kezek kérébe kössék, keresztbe hordják. A buzakereszt neve népünk vallásos lelkiéletének ékes hirdetője. Meg szimbolum is, szimbolum, hogy a kereszt áldja meg életünket, a mag adja a jutalmat, a majdan kicsirázó gabonaszem jelképezi a föltámadást.

Ezért az aratás nem csupán egyszerű munkája a magyar népnek. A mindennapi kenyér, melyért imádkozunk, az aratásnak a terméke, s mert a magyar föld századok óta gabona-

termelésre van berendezve a nemzeti főfoglalkozási ár révén, gazdasági életünk egész munkássága tetőzik az aratásban.

Ha gazdagon fizet a kalász, hegyvölgy eltelik örömmel, a jólét mosolyg elő a tarlott mezőről, de ha ritka maradt a vetés, ha megfogta rozsdá, üszög, elnyomta a gyom, megapaszott a szemet a szárazság, az aggodalom nehézfelhője száll az ország fölé. Mert a földből, a föld után él minden, a rossz termés lesújtja az egész nemzetet.

Jól van-e ez így, ne vitassuk most. Elég kár, hogy az ipari termelés terén annyira hátramaradtunk, holott ha ipari szükségleteinket hazáról fedezhetnénk, megáradna a jólét sorainkban, mert a gabonáért kapott pénz a nemzeti vagyont gyarapítaná évente száz és száz millióval, míg most a behozatal és kivitel állandóan passzív mérleggel záródik ránk nézve, de meg is látszik az egész országon, hogy ha a földműves nem hozna némi pénzt a külföldről, a bölcs kormányrendszer miatt elfizethetnénk mindenünket az iparczikkekért.

Agrárszág vagyunk első sorban, de az ipar fejlesztése mégis az első állami feladatok közé tartozik. Biztonság a kormány jó árat, piacot, olcsó szállítást a gazdának és nyújtsa módját, hogy az életszükségletet képező iparczikkeket idehaza állítsák elő s akkor Magyarország a vagyonosodásnak ma még elképzelhetetlen fokára emelkedhetik, mert kevés állama van a világnak, mely nyers termékeinek fölsőlegét oly arányban vihetné ki, mint Magyarország. Ha tehát az iparczikkekért nem a külföldnek adoznánk évente, a nemzeti tőke gyarapodnék a gabonakivittel.

Am ez a boldogító idő még a messze jövő kódéből csillog csak felénk s bizonyos, hogy évtizedek jönnek és repülnek tova, a meddig a

mezőgazdaság lesz egyedüli fentartója az államnak. Ezt ne feledjük soha. Látjuk, hogy a népnek egészséges érveke minden tudálékos számítgatás nélkül vérebe vitte minden mezei munkának, hogy az aratás nemcsak a gazdának csürét, magtárát tölti, hanem élteti az egész nemzetet, annak minden osztályát. Kereskedő, iparos nem adhat tul áruján, ha a föld nem fizeti meg gazdag aratással a ráfordított munkát s azonképpen pang az egész társadalmi élet, ha a föld nem hozza meg az életszükségletek beszerzésére szolgáló összegeket.

A nemzeti termelés ez ő fogalma emeli az aratást a mindennapos robotmunka fölé s ez a tudat feszíti meg testi erejét a magyar népnek oly csodálatosan, hogy a nyár derekán tikasztó forróságban tizenhat-tizenhatszáz órát dolgozik átlag naponként, munkában találja a virradat és holdvilágos estén is akárhányszor folyik a munka, mintha minden egyes szervezetben az erők megtízszereződtek volna. Erre a megfeszített munkára csak az a magyar nép képes, melynél a föllemelő erkölcsi erőt az egyéni jóvoltáért s a hazáért való kettős munkának hagyományos büszkesége képezi. Ezért vig az arató, ezért nem érzi a nap hevét, ezért igyekszik, hogy az „élet“ mihamarabb asztalra kerüljön, hogy hasonló sietséggel végezze cséplést, megjelenhessen a piacon a magyar buza s eloszlassa idehaza egy esztendőre a megélhetés gondjait.

Az aratásnak e nemzetgazdasági nagy jelentősége, a mint a népben a szívek mélyén gyökerezik, úgy kellene az előtt megnyilnia a státuszférfiak és az értelmiség szíveinek is. A mezőgazdaságról ilyenkor ismerik be, hogy mily döntő faktora az állami életnek, az egész gazdasági forgalomnak. De e beismerés nem akadályozza meg a börtöket, hogy kezükbe ne kaparintsák az árat meghatározását,

TARCSA.

Ha meghalok...

Ha meghalok, sirom mellé
Egy kis fácskát ültessenek,
Az ágai, levelei
Ezüst színűek legyenek.

Báronyos levelecskék,
Hogyha csöndes szellő támad,
Elusogják halkán, mólán
Az én bánatos nótámat.

S szívem a hideg földben is
Feldobog bús dallamára,
A mit elsír, mit elzokog
A suttagó rezgő nyárfá.

Fehér Rózsa.

Levél Szklenóból.

Mint minden hírneves fürdőnek, úgy e kiváló gyógyhatású helynek is megvan saját történelmi emléke. Brown Edvárd, angol utazótól igen érdekes leírást olvastam 1669—70-ik évből, melyben írja, hogy Szklenó ez időben gróf Lippay családé volt, kinek családjából származott a tudós Policarpus Prokopius Bolanus, kit a pozsonyi érsek hajdan az ország ritkaságainak leírásával bizott meg, s ki ezt meg is írta, de megfigyeléseit közzé tenni nem volt képes, mert birtelen elhalt.

Ez azt írja: Szklenó-Selmecztől egy magyar mérföld. Glashütten név alatt itt hajdan gazdag aranybánya volt, melynek eltűnése nagy veszteség volt, mivel senki sem tudja ennek bejáratát megmutatni. — A hagyomány szerint Bethlen Gábor hadjárata

idejében a lakosok elmenekülni kényszerültek és a bányát is eltorlaszolták, betömtek, hogy az ellenség ne akadjon rája.

A bánya hajdani tulajdonosa azonban hagyott hátra néhány jegyet, melyek segítségével ismét meg található volna. A fa héjába ugyanis jeleket vésetett melyek utba igazithatnának.

Az eszközöket, melyekkel e jeleket vésték, már megtalálták és jól tudják, hogy ha egy követ találnak — melyre egy ember fej van véve, ott lesz a bánya bejárata és csak néhány követ kell elmozdítani, a bánya nyílása feltárul.

Szklenónak már 1600-ban 5 fürdője volt. A források igen tiszták, vörös és zöld lerakodással. Az ezüst a vízben arany színű lesz. — Már az 1645-ik évben a Paranyicsa gőzfürdő használatban volt, mely valószínűleg a természet csodája. — 48 fok C. meleg; A természet a sziklák belsejében egy kőkabint alakított megkővesült fekvő helyekkel. Hogy mily hatása van e fürdőnek, igazolja azon 100- és 100 mankó, melyet a felgyógyultak, mint egy muzeumban emlékül itt hagytak.

Én nem írok többet Szklenóról. Nem írom le a vidéket, ózondús levegőjét, hegyeit, melyek megmászhatók, a víz melegségét, hatását, a különböző betegségeket, melyeknél teljes sikerrel használ; nem írom le a vendégek nevoit, a pénzaristokratia örökös öltözködését, a vendéglőt, melynek javulása a vendégek számától függ, mert ez nagyon

megszokott, s elcsépelet téma, a mivel minden fürdő levél kezd és végzi.

De nem mulaszthatom el felemlíteni, hogy itt ma egész szép számú társaság van jelen és köztük egyesek, mint természet búvárok testülett alakultak. Azon célú tűztük ki, hogy Brown Edvárd angol utazó leírásának érvényt szerzünk. Csak egy aggaszt bennünket, hogy bányásznap ez ideig nincs közöttünk. Van itt Hitvéd, Honvéd, Jogvéd, tehát mind védjük saját eszménket és küzdünk annak megtestesítésén. Fürdő után reggeltől estig barangoljuk a hegyes erdőket. Egy geológus vezető társunk mellett fúrásokat teszünk, tanulmányozva a föld belsejét és keressük a bányát, melyet a híres angol leirt.

Egy hétig sikertelen volt minden kutatás. — Hiába kérdeztük a pásztorokat, kik nyájakkal az erdőség tömkelegében barangolnak, hiába kérdeztük az itt élő embereket, senki sem tudott utmutatást adni az eltemetett bányáról.

A második héten midőn minden követ csaknem meg forgattunk, a fák alakját figyelemmel átnéztük, — találtunk egy fát melyre egy bányász-csákány volt kivágva, hozzá 50 méternyire egy másik fát melynek hejáján, egy „véső“ volt kiforrva. Nagyon természetes, mi is úgy voltunk mint Kolumbusz Kristóf az első mondással, mely Amerika partjairól repült felé. A megkezdett uton haladva negyedik napra találtunk egy fát, melyre egy bányász volt kivésve teljes kiforrásban ujjával dél felé irányt mutatva.

Ötödik nap haladva a nyomon egy fán e azavakat találtuk kivésve: Glück auf!

Azt a követ azonban, melyen állítólag egy fej van kivésve, nem találtuk. S kis társaságunknak kedvenc időtöltést szerez ez a regényes vállalkozás, melyet vidáman társalogva végeztünk reggeltől estig.

Pólya Lajos.

A kávéházi „Don Juan.“

— Arczképtanulmány. —
Írta: Mártonffy Imre.

A Don Juanok azon tiszteletre méltó társaságokhoz tartoznak, kik iparszerűen üzik a kávéháza való járást. — Ami a sziv dolgait illeti, melyet embertelen módon, kegyetlenül törnek össze, kivétel nélkül legjobban vonzódnak, kávéházi kassziros leányok, trafikos nők, cukrásznőkhöz és ezekhez hasonlókhöz, kik állásukból kifolyólag kötelességüknek tartják, hogy a kétértelmű hizelgéseket s a legrágárabb kifejezéseket meghallgassák.

A hódításban és diadalban oly gazdag tevékenységüket delután kezdik meg. A kávéházi Don Juan gondosan ápolt bajuszkát visel, melyet szünet nélkül sodor, járása lassu és kimért, mutatja hogy ideje egy cseppet se drága, jobb keze két ujjal közt kecsesen forgat egy kis vékony és zöldes sárga pálcát, óriási nagy aranyozott gombbal.

A fizető pinczér az érkező Don Juant rendszeresen kilenczven foknyi szög alakban meghajolva fogadja és nyitja ki az ajtót

ne ragadják el a gazdától a termést, hogy megvegyék a maguk hasznát űk, a kik nem vetettek, nem boronáltak, nem arattak és mégis nekik terem a föld, a mező.

De erről máskor. Most forduljon a szemünk a munkában veritékező népre, kívánjunk, kívánunk is neki Istentől áldást, kívánunk gazdag, bőséges aratást!

Iparunk és kereskedelmünk múlt évi állapota.

A beszercebányai kereskedelmi és iparkamara évi jelentése élénken illusztrálja a kamarai kerület múlt évi közgazdasági állapotát.

Mint hogy pedig ez vármegyénket is kiválólag érdekli, a következőkben ismertetjük a jelentést.

Kamaránk általános közgazdasági helyzete a lefolyt évben igen változó színben tünik fel.

A termés kisebb volt mint az előző évben, különösen gabonafélékben, melyeknél az egyes gabonafélék szerint 7—28% os csökkenés volt észlelhető, a mezőgazdaság többi termelési ágában pedig, kivéve a burgonyát, melynek terméshozama jó volt, és a kukoricát, cukor- és takarmányrépát, a mely Bars, Hont- és Nógrádmegyében termeltetik nagyobb mennyiségben, s melynek termése inkább minőségileg mint mennyiségileg mondható jónak, a termelés nem oly jelentékeny, hogy egy többé-kevésbé termékeny esztendő nagyobb befolyással lenne a kerület közgazdasági állapotára.

Valami különös események, melyek válság jellegével bírnának, azonban nem fordultak elő, s így az átlagban közepes termés, ha nem is elégitett ki minden várakozást, legalább annyit eredményezett, hogy a lakosság megélhetési viszonyait biztosítva látta.

Állattenyésztésünk örvedetesen javul, az azelőtt oly sürűn felépett- s az állatorgalmat megbénított betegségek ha nem is szűntek meg teljesen, mégis oly korlátok közzé lettek szorítva, a melyek között többé a forgalomnak oly hátrányára, mint azelőtt, nem lehetnek.

Az állatorvosi intézmény folytonos fejlesztése, mely a múlt évben bekövetkezett államosításban legfőbb garanciáját találja, az állattenyésztés terén a haladást állandóan biztosítja.

Az őstermelés harmadik ága, a bányászat végül jó eredménnyel járt, amennyiben a bányászat minden ágazatában nagyobb volt az 1900. évi termelés az előző évinél.

Az őstermelés terén tehát mégis meg volt a kellő eredmény, nem úgy azonban az ipari termelés terén.

Ha végig olvassuk az egyes iparágak múlt évi üzleti eredményeiről hozzánk beérkezett jelentéseket, alig találunk egy kettőt, a mely csak megelégedésének adva kifejezést, de annál többet a mely stagnálásról, sőt visszaesésről szól.

Habár bizonyos tartózkodással viseltünk ezen már megszokott panaszokkal szemben, mégis a legtöbb esetben valóknak el kell ismernünk e panaszokat, már csak azért is, mert az ipari viszonyok ma már az egész continensen kedvezőtlenekké váltak, ha pedig oly országokra, mint Angolországé, vagy Nemetországé, a melyeknek az anyarszágot terjedelemben jóval felülmúló gyarmati birtokaik vannak, a melyek feltétlenül fogyasztó piacokat képeznek, nehézségekkel küzd, s a tulproductio bajaiban szenved, mit szóljunk mi, a kik nagyrészt iparilag fejlett államok szomszédságában vagyunk s a keleten is e hatalmas ipari államokkal szemben találjuk magunkat, melyek az ő szervezett kereskedelmükkel s tőkegazdaságukkal ipari termékeiknek minduntalan újabb és újabb piacokat hódítani, s a meglévőkről iparunkat leszorítani képesek; mit szóljunk mi, a kik hazánk fogyasztó képességére sem támaszkodhatunk, mert azt az iparilag nálunk sokkal fejlettebb Ausztriával megosztani kénytelenek vagyunk!

S az a panasz a legsűrűbb s legállandóbb, hogy alig van már iparáz, a melynek termékeit minden boltban kapni nem lehetne, minek folytán a fogyasztó közönség már kényelmi szempontokból ott szerzi be szükségleteit, sokszor olcsóbban, mint az iparosnál történt megrendelésre, az igaz, hogy sokszor csalódná: de hát olyan már manapság a helyzet, hogy a fogyasztó nem a minőséget nézi, hanem az árat, s ott vesz, a hol az árut legolcsóbban kapja.

Hazai iparunkat előmozdítani ily körülmények között két tényező volna hivatva, az egyik a fogyasztó közönség, melynek hazafiságától elvárható az, hogy előnyt adjon a hazai iparnak, ha annak termékeit hasonló árban és minőségben ide haza beszerezheti a másik a kereskedelmi osztály, a melynek hazafiságától szintén elvárható az, hogy lehetőleg hazai árukat tartson raktáron, s első sorban azokat kínálja a vevőközönségnek.

Történetek mindkét irányban lépések, ehangzottak nem egy gyűlésen lelkes beszédek, s intézettek szép szavú köriratok: biztos és állandó siker azonban csak erős akarat és kitartás mellett lesz elérhető.

Az a törekvés, a hazai iparnak legalább itt a hazában mennél nagyobb kelendőseget biztosítani, kamaránk részéről is kellő méltatásban részesült.

Nemcsak hogy minden alkalmat megragadtunk, a mikor az érdekelt köröket a hazai ipar pártolására buzdíthattuk, de hivatalos közlönyünkben állandó rovatot is nyitottunk, a melynek hasábjain kerületünk kiválóbb szállítóképes cégeit folyton ismertetjük, s a mely rovat nyitva áll mindenki előtt, ki azt a maga részére igénybe venni akarja.

Kereskedelmünk, a mely hivatva volna a magyar ipart szolgálni az által, hogy készítményeinek forgalomba hozatalát közvetítené, hova-tovább kedvezőtlenebb helyzetbe kerül, ugy hogy a létfontosságú nehéz gondjaival küzdve, általában egy céltudatos iparpolitikai irány tőle meg sem követelhető.

A semmi korlátok által el nem határolt teljes iparszabadság, a mely mindenkinek lehetővé teszi valamely kereskedelmi üzlet megkezdését, akár van hozzá szakértelem, akár nincs; akár rendelkezik megfelelő tőkével, akár nem: oly concurrentiát teremt, a mely egyrészt árt a szakképzett hivatásos kereskedők által álló kereskedelmi osztálynak; annak tekintélyén minduntalan csorbát ejt: másrészt a fogyasztó közönségnek sincs előnyére, mert azt a concurrentia kedvéért a lehető legolcsóbb, de annál silányabb árucikkkel látja el.

Hogy az ily, a kereskedelemre semmi hivatással nem bíró kétes existenciá rövid idő alatt megszűnik, senkinek sem szolgálhat vigaszul, mert a kár már megtörtént, s azt az illetők bukása nem enyhíti.

A múlt év folyamán 40 csödeset fordult elő (s bizonyára nagyobb számban csöddön kívüli kiegészítés is) a kerületben, legtöbb Hont (16) és Nógrád (19) megyére esett, hadd szolgáljon ez is egy kis illusztrációul.

A fogyasztási szövetkezeteknek gomba módra való szaporodása is a hivatásos kereskedők existenciáját támadja meg.

A múlt évben nem kevesebb, mint 11 fogyasztási szövetkezet létesült a kamarai kerületben.

Könnyű belátni, hogy midőn magában a kereskedelmi osztályban annyi a concurrentia, forgalmi szempontokból absolute nem volna szükséges ily szövetkezetekre, legkevésbé pedig városokban, vagy oly nagyobb községekben, a hol több kereskedő szolgálja a fogyasztó közönség érdekeit.

Hogy ily körülmények között a kereskedelmi osztálytól, a mely ezenfelül egy majdnem már elviselhetlen adóteher súlya alatt szenved, sikeres iparfejlesztési actiót

várni nem lehet, bizonyos, s mindenekelőtt saját érdekében van szükség actióra, a mely sorsán javítani, tekintélyét emelni lenne hivatva.

Azok a törekvések, a melyek a kereskedői osztály szervezését, s egy központi szövetség létesítését célozzák, ennél fogva csak örömmel üdvözölhetők, s ha sikerül a szövetséget létre hozni, ez bizonyára a magyar kereskedelem jobb jövőben zálogául lesz tekinthető.

A kereskedés viszonyainak bár rövid ismertetésénél meg kell emlékeznünk a hálaló kereskedésről is, a mely az állandó kereskedést hátrányosan befolyásolja. Ennek korlátozása iránt a múlt évben is több város hozott szabályrendeletet, így Balassa-Gyarmat nagyközség és Breznóbánya r. t. város, melyek jóváhagyása a kamara részéről, tekintettel arra, hogy a nevezett két helyen az állandó kereskedelmi üzletek teljesen képesek kielégíteni a fogyasztó közönség igényeit, a kereskedelmi kormánytól javaslatba hozatott.

Ujabbban mindinkább a felvidéki hálalók u. n. gyalocsos tőtek megrendszabályozása az a jelszó, a mely után sok helyütt az állandó kereskedők indulva actiót indítottak, s azok áruforgalmát és heti vásárok látogatási jogát korlátozni szeretnék.

Ezen kérdést, melynél egyfelől tekintettel kell lenni a hazai ipar érdekeire, másfelől azonban arra is, hogy ezen legtöbbnyire kedvezőtlen gazdasági viszonyok között lévő vidékek lakói egyedüli kenyérkeresetüktől meg ne fosztassanak, kivándorlásra ne kényyszeríttessenek, s ez által számos község tönkre ne tétessék, alapos tanulmányozás tárgyává tettük, s annak befejezése után részletesen megokolt felterjesztést szándékozunk tenni.

A közlekedési viszonyok a kamarai kerületben jók, s eltekintve egyes kivánalmaktól, a melyek azonban szintén kellő megfontolás tárgyává tétettek, külön intézkedések megtételére szükség nem fog fenn.

A vasuti hálózat meglehetősen elterjedt, s érint majdnem minden közgazdaságilag nevezetesebb pontot. A forgalom gyorsabb lebonyolítása érdekében azonban fontos a zólyom-ruttkai vonalnak rendezése, a mi vagy kettős vágány fektetése, vagy a beszercebányai-korytnica-rózsahegy új vonal kiépítése által lehetséges.

Előbbi módozat roppant költséget igényel, s a nagy emelkedések folytán nem is egészen kielégítő lévén, az utolsó módozatnak adandó előny, mely még azt is eredményezné, hogy egy új vonal létesülne, a

előtte, melyen a fiatal gavallér büszkén lép be, az egész helyiséget betölti az erős parfüm illat, melylyel pazarul bánik, és otthon teleocsolja kabátját, zsebkendőit. Nagyon természetes, hogy ehhez csak úgy jut, — soha se kérdezi az árat.

Álmodozó, ábrándozó szemeit felig behunyja, unott, világ fájdalmas mosoly játszadozik ajakán, miközben legujabb divatu keztyűjével a kassziros leány felé bájosan integet. Azután valódi angol hidegvérre valló mozdulattal huzatja le magáról fehér kabátját, a nagy fali tükör elé lejt, mely előtt pomádé illatu hajfürteit gondosan rendbe hozza, — különösen két hajszál nem akar engedelmesskedni, s nehezen bírja helyére illeszteni — vékony vörösbe játszó bajuszát megkeféli s sötét selyem zsebkendőjét úgy illeszti kabátja zsebébe, hogy a csücske pajzánul elővillanjon. Azután megtörli arany keretű czvikkerét — némelyek keretnélküli monoklit viselnek, — hosszasan nézi a középső ujján levő nagy „gyémánt“ gyűrűt, komolyan pillant lopva oldalra, vajjon figyelemmel kísérik-e, s aztán mint ilyen ünnepélyes aktusnál szokásos, lábát tevéltva vagy egy székre, vagy a bársony pamlagra teszi fel, hogy a felgyürt nadrágot megigazítsa s megindul rithmikus léptekkel a vár felé, azaz a kassziros leány szekrényéhez, mosolya végtelenül édes, mintha candis cukorral élne mindig.

A fiatal leánynak újból köszön és a gomblyukában napok óta elhervadt theatrósáját átnyújtja neki, megkezdi a stereotyp társalgást.

Mindennap kérdezi tőle, hogy érzi magát, „látom jó színben van,“ aztán önmagára tér át, kérdi, hogy legujabb divatnyakkendője jól illik-e neki, s hogy a kisasszony nem veszi-e észre, hogy ő halványabb és halványabb napról-napra csak azért, mert nagyon szereti. S midőn ezen-

védélye tűzének ilyenén módon ad kifejezést, önelégülten tekintget a szemközti levő tükörbe s folyton igazgatja a ketté fésült frizurát homlokán.

Pompásan tud csevegni. Ha kívánná valaki tőle, megszákítás nélkül, éjjel-nappal beszélgetne megszámlálhatatlan szerelmi kalandjairól, de hisz a nélkül is eleget fecseg össze vissza. Ilyenkor tárczájában kutat s mindig van nála egy szép asszonytól arczkép, néhány hajfürt, rózsaszínű, illatos levélboríték, s egy összehajtott útförintos bankjegy, melyet feltűnően ki-kiemel, és ismét vissza tesz. Ezek után senki se csodálhatja, ha a pénztárczája elkopott.

Továbbá kifogyhatatlan a párba történiával, erős és élénk szinekkel ecse eli a sok párba esetet, melyeket — mindegyikből győztesen került ki — féltékeny férjekkel vívott meg, azután fogadást tesz, százát egy forint ellen, hogy ezek az esetek nem ébresztenek kebleben fájdalmas emlékeket.

A Don Juan-nak, eltérőleg a közönséges halandóktól, még az a szabadalma van, hogy másokat ok nélkül megsérthet; egy olyan szükséglet ez, melynel fogva a hölgyeket a már „nem szokatlan uton“ az „apró hirdetések“ közt szólít föl ismerettségre.

De jaj annak a szegény nőnek, ki kénytelen az ő társaságával beérni! Egy halk, észrevehetetlen, elrejtett mosolylyal, egy hirtelen félbeszakított beszélgetéssel többet kifejez a Don Juan, mint mások, kik ártatlan dolgokról társalognak órákig; bár ő eleve kijelenti, hogy abszolút semmit se mond olyat, melyet félre lehessen magyarázni.

Természetesen az ilyen lovagias megjegyzéseket, csak olyanokkal szemben használja, kik nem eléggé védtelenek, mint

például egy kassziros leány kegyét csak így nyerheti meg, itt nem tekint illemszabályokra, s ha négy szemközti költői stylusban diskurál, lyrikus verseket csinál, — persze azt állítja, hogy ő írta — ilyenkor nem kerül ki gondosan az egyértelmű szavakat; de ha egy harmadik is hallja párbeszédüket, akkor ragyogtatja kétélű fegyverét, mutatni akarja, hogy „mennyire ment már“ az udvarlásban.

Szeretetre méltó udvariassággal revideálja a beírt könyvet, a likőrös üvegekből tölteni segít, az érkező pinczereknek kis porcellán tányérjára helyezi a cukorkákat, látszik tehát, hogy a kassziros leányt a munkától megkímélni igyekszik, miközben nagy, nem épen tisztán tartott fogaival mosolyog a piros arcú leányra.

Akad oly leány — elég sok — ki panaszkodik nem épen fényes helyzete miatt, s elég botor, hogy ezeket nagyon hangosan panaszolja el.

Ilyenkor látná a Don Juant! A szerető, gondos férj szerepét játsza, elmondja, hogy mivel a kávéssal igen bizalmas lábon áll, mindent el fog követni, hogy helyzetén javítsa, s a kávéssal miért ne tenné meg, ogy jó vendég kedvéért mint ő.

De hiába, a kassziros leány távozik s a büffet Adonisa, az új leánynál ismét a régi ostromot kezdi meg.

De hát tulajdonképen ki is az a Don Juan, ki ily fontos egyéniség a kávéházban.

Erre nehéz felelni. Ha figyelemmel kísérvük, tapasztaljuk, hogy bizonyos időközben néhány órára eltávozik, aztán azt is láthatjuk, hogy jegyzőkönyvét teleírja vörös ákombakomokkal és pontokkal, azt kell hinnünk, hogy neki sok dolga van és fontos teendővel van elhalmozva. Határozottan azonban egyiket se állíthatjuk, jó barátainak egyike abban a „véleményben“ van,

hogy zenetanár, a másik azt „gondolja“, hogy hivatalnok és a harmadik abban a hitben ringa ja magát, hogy „saját vagyonából él“.

Tehát nem csak irigyei, hanem jó barátai is vannak. Igen, telivér, gondtalan ifjak ezek, kik Casanovát látják benne s joggal, mert az Orpheum champte separéiban szörnyen otthonos, és a grisetek elcsábításában oly mester, hogy bátran lehetné a szigorlatot.

Revanche-ul mindazon „jó tanácsokért“, melyeket „önzetlenül“ közül velük, vacsorákat fizettet magának és csupa „barátságó.“ karambolt játszik velük, — szivarban — melyet természetesen mindig megnyer. Ezen kívül a figyelmes környezete nem győzi dicsérni kis lábait, keskeny sovány kezeit, melyet „aristokratikus“ nak nevez.

Ezért kellene neki jóbarátok.

De hibáztam volna, ha azt állítanám, hogy mivel már oly sok szívet tört meg, neki talán ne volna szíve. Ellenkezőleg lágy melegen érző szíve van, mely a hónap végéig szabályszerűen melancholikussá válik, a közepén, midőn néha „czech“ kiegyenlítését „elfelejti“, buskomorrá lesz és nyomott kedélyállapotát semmi se jellemző jobban, mint az, hogy ilyenkor egy előkelő — többnyire férjes — nőbe szerelmes, kiért képes golyót röpíteni agyába, vagy mérget venni be, felakasztani magát stb.

Ha ez az állapot chronikussá válik, akkor a melancholia a hónap elsejéig tart, a midőn bizonyosan számíthatunk arra, hogy a derék férfiu megszámlálhatatlan adósság hátrahagyásával végleg elmarad, s más kávéházban út hadiszállást, hol a kassziros leány nyájasságának sugarában sütkérezik.

mely két város t. i. Besztercebánya és Rózsahegy — és egy hazai fürdő — Korytnicza jelentőségének és egy egész vidék vagyoni jólétének előmozdításához jelentékeny mértékben hozzájárulna.

A közutak állapota jó, és egynemely gyárhoz vezető ut kivételével, a mi iránt a magas kormány részéről azonban már szintén megtették a kellő intézkedések, azok tekintetében kifogás, vagy megjegyzés nem emelhető.

Posta- és távirtdaszolgálat minden tekintetben megfelel az igényeknek s az állam ott, a hoi a közforgalom igényei megkövetelik, új postahivatalok felállítását és több célszerű újítások behozatala által mindinkább igyekszik a forgalom gyors lebonyolítása tekintetében felmerülő körkötelményeknek eleget tenni.

Csak közhasználatu telefonhálózat teljes hiányában van a kerület, melynek felállítását közigazgatási és közgazdasági fontos érdekek követelik, s mely ilyképen kiválóan állami érdek.

Több oldalról tettek már kísérletek ennek kieszközölése iránt, az eddig tett lépések azonban mindekkoráig eredményre nem vezettek.

A hitelügyről megemlékezve konstatálhatjuk, hogy a kerületben létező pénzügyi és hitelszövetkezetek a hitelkeresők igényeit teljesen kielégíteni képesek.

Eszrevétel csak a pénzügyi intézetek által szedett kamatok magassága ellen forog fenn, minek folytán az iparosok olcsó pénzhez nem juthatnak, e bajon azonban ők magok hitelszövetkezetek alakítása által segíthetnének.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 9-én tartott ülésében beterveztett alispáni jelentés szerint a közigazgatás menete a rendes volt. — Az alispán a múlt hó folyamán megvizsgálta az osztriai járás főszolgabírói hivatalát és mindent rendben talált, — a vármegye pénztárait a megjelölt havi vizálatnál kifogástalan jó rendet talált.

Bejelenté, hogy mult hó 27-én Kőrmöcbányán megtartott tisztújítás alkalmával a volt tisztikar újból megválasztatott. — Kivétel Krisko Pál levéltárnok, a ki nyugdíjba vonulván, helyébe Vágner József választott meg.

A kir. pénzügyigazgató bejelentette, hogy június hóban befolyt egyenes adóban 25751 kor. 04 fillér: — ezen eredmény mult év hason szakának eredményénél 9693 kor. 05 fillérrel jobb volt. — Az 1901. I. félévi eredmény 407698 kor. 84 fil., az 1900. évi I. félévi eredmény volt 385438 kor. 21 fil. e szerint a f. évi eredmény 22260 kor. 63 fillérrel jobb volt — hadmentességi díjban befolyt 1901. év I. felében 1520 kor. 40 fil. a mult év hason szakában 1489 kor. 70 fil. e szerint a f. évi eredmény 130 kor. 70 fillérrel jobb. — Közzvetett adók és jövedelmekben befolyt 1901. év I. felében 1.177201 kor. 64 fillér mult év hason szakában 951027 kor. 71 fil. a szerint a f. évi eredmény 226173 kor. 93 fillérrel kedvezőbb volt.

A törvényhatósági állatorvos — az állategészségügyet kedvezőtlennek jelzi, a meny nyiban a lepfene szörványos esetei, sertésorbáncz és sertésvész szörványos és járványos esetei, ivarszerveken keletkezett hólyagos hintés miatt a zárlatok elrendeltettek. — A betegségek széthurozolásának megakadályozása szempontjából a szükséges óvó intézkedések megtették. — r. t.

Különfélék.

A pénzügyminiszter Kőrmöcbányán. Kőrmöcbányának a hó 7-én előkelő vendége volt. Lukács László pénzügyminiszter volt ott, hogy megtekintse a legutóbb a kincstár által megvásárolt Rappoport-féle bányákat. Ez volt az utazás hivatalos czime; tulajdonképpen rendeltetése ez utazásnak az volt, hogy Lukács László, akit Kőrmöcbánya városa a mult esztendőben diszpolgárrá választott, személyesen köszöntse meg a város részéről őt ért kitüntést. A miniszter kíséretében voltak: Graenzstein Béla államtitkár, Szatmáry Béla miniszteri tanácsos, Malits Sándor osztálytanácsos, Haller Károly dr. és Blaskovich Zdenko dr. miniszteri fogalmazók, valamint Werner Gyula orsz. képviselő. A kőrmöcbányai pályaudvaron nagy közönség gyűlt össze a miniszter fogadására, élén Kazy János főispánnal, Simonyi Béla alispánnal, Chabada József orsz. képviselével, Palkovics Emil polgármesterrel és Knöpfler bányatanácsossal. Palkovics polgármester a város községe nevében üdvözölte a minisztert, aki lelkos szavakban válaszolt. A miniszter a városban a pénzverde épületében szállt meg. Másnap reggel 8 órakor a miniszter és kísérete a pénzverdét tekintették meg, ahol Reiszner Miksa főbányatanácsos a miniszter látogatásának emlékére vert érmét adott át neki. A pénzverdéből a miniszter és kísérete a régi városházára és a vártemplomba ment. Majd sorra megtekintette a város nevezetességeit, így a Nándor-akna bányaművét, a János-hegyen levő Auna-aknát s a revoltai József-császár-emléket, ahol villásreggeli volt; 1764-ben II. József reggelizett itt. Tehát a római- és leendő kalapos király, most egy alkotmányos miniszter. Akkor még gazdag aratással jutalmazta munkáit a bánya, most nyomorúságos tengődés az étük. Itt Chabada József országgyűlési képviselő köszöntötte fel a minisztert, melyre a miniszter válaszolt s kijelenté, hogy a közönséget jóakaratóról mindig biztosítja. A zuzoművek meglátogatása után a miniszter a pénzverde épületében a vármegye, a város, a róm. kath. és az ev. papság, utóbb pedig Reiszner főbányatanácsossal az élén az állami hivatalnokok küldöttségét fogadta, amely utóbbiakhoz intézett beszédében foglalkozott az állami tisztviselők mozgalmával is. Kijelentette, hogy ő igen jól tudja és ismeri azt, hogy az állami tisztviselő sorsa nem valami rózsás s hogy elég teher nyomja; de hiszen úgy ő mint a kormány is, oda törekszik, hogy a lehetőség határai közt, jobb előléptetési viszonyok eszközölésével, sorukon javítsanak. Fizikai lehetetlenséget kívánni nem lehet! Epen ezért, az állami tisztviselők jelen mozgalmát nem helyesli, a kormányra nézve, sértőnek találja s a törekvést, hogy kényserhelyzetet teremtsenek, czéltalannak jelezte. Azok az egyének, akik a mozgalom élén állanak, vagy nem tudják, hogy mit celekesznek, vagy bizonyos politikából teszik azt, amit tesznek. Az első esetben, amugy sem lehet eredmény; a másodikban, veszedelmes ténre lépnek s a tisztviselők, a közönség körében, csak ellen-szenvet ébresztenek s terjesztenek különösen akkor, ha a fizetést esetleg adóemeléssel akarják rendeztetni. Az, hogy a választandó képviselőkkel, előre is ígéretet csikarnak ki, teljesen politikátlan dolog s veszedelmes eljárás, kétélű fegyver és törvénytelen is. Különös meglepődésre szolgált, fejezte be beszédét, hogy a kincstári tisztviselő, nem csatlakoztak a mozgalomhoz s óvintúkat, hogy ezután se vegyenek benne részt. A küldöttségek fogadása után látogatást tettek a miniszternél Dégen Gusztáv, Justh Ferenc és Szűcs Pál orsz. képviselők. Délután a miniszter tiszteletére diszebed volt a „Szarvas“ szállodában, a melyen körülbelül százan vettek részt, a karzatot zsufolásig megtöltötte a város előkelő hölgyközönsége. A lakomán Kazy János főispán, valamint Palkovics polgármester Lukács László pénzügyminisztert köszöntötték fel. Lukács László pénzügyminiszter sajtó beszédében válaszolt, életve polgártársait, a Kőrmöcbányaiakat. A Kőrmöcbányán látott és tapasztalt dolgok rá nézve igen tanulságosak voltak: a kormány el fog követni mindent, hogy a város jólétét és boldogulását tőle telhetőleg előmozdítsa. Ő, aki nem ér rá vidéki városokat látogatni, mégis el akart ide jönni, hogy személyesen köszönje meg az őt ért megtisztelést. Werner orsz. képviselő a kőrmöcbányai hölgyek egészségére üritette poharát. Délután 1/4 órakor a miniszter kíséretével visszautazott Budapestre. A közönség azt hitte, hogy egy pénzügyminiszter valami mogorva, hozzáferhetlen ember lehet! Ellenkezőt tapasztalta, a magyar pénzügyminiszter csupa melegség volt, Lukács nemes magyar ember, leereszkedő nyájas a komoly gyakorlati élet szigorú mérlegelésével párosítva. A pályaudvarra nagy közönség kísérte ki. A főispán és a polgármester a vármegye és a város közönsége nevében rövid bucsuszavakat intéztek a miniszterhez, aki ezzel vált el a kőrmöcbányaiaktól: „A viszontlátásra.“

A lévai városháza építésének ügye egy lépéssel ismét közelebb jutott a megvalósítás stádiumához, amennyiben annak terveivel és költségvetésével már e hó 17-én megtartandó rendkívüli közgyűlés is foglalkozni fog. Nem mulaszthatjuk el, hogy a képviselőtestület tagjainak ufolag és különös figyelmébe ajánljuk e kérdés sürgős megoldását, mert mint azt mult számunkban bővebben is kifejtettük, a mostani városháza rozantsága állandó veszélyvel fenyeget s maga az el nem odázható közszükséglet parancsolja az új városháza mielőbbi gyors felépítését. Kívánatos ugyan, hogy a árucarnokok helye és építése is egyidejűleg vezetessék keresztül, azonban ennek függőben tartása nem szolgálhat okul magának az egész városház építésének elhalasztására.

Kinevezések. A m. kir. földművelésügyi miniszter a magyarországi kincstári erdők kezelésénél alkalmazott erdőtiszték létszámában a zsarnokokai erdőhivatalhoz Mihályfy Mihály főerdészt erdőmesterré, Gerő Gusztáv és Jákó Jenő erdőszéket főerdészekké nevezte ki. A m. kir. postatávirada és távbeszélő elnökgazdátja Uherik Gyula kőrmöcbányai csendőrhivatemestert, városunk fiát a XI. fizetési osztály 3 fokozatába ideiglenes minőségű posta és távirada-segéditzte nevezte ki.

Névmagyarosítás. Kiskoru Klin-csok László lévai illetőségű, vaczi növendék pap a belügyminiszter engedélyével vezetéknevét „Agárdi“-ra változtatta.

Áthelyezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter Podluzsányi Gizella

kosnovágási és Barla Vilma perlaki állami elemi iskolai tanítónőket kölcsönösen áthelyezte.

A lévai mészárosok ellen a lévai izraelita hitközség a napokban panaszt emelt az iránt, hogy a marhának ez idő szerinti olcsó árához viszonyítva, a húst nagyon is magas árban és rossz minőségben s rosszul megmérve szolgáltatják ki, kéri tehát, hogy rendőrkapitányi hivatal, hogy Léva város húst fogyasztó közönségének érdekét védvé a mészárosokat jó minőségű hus és a marha árcsökkenésének megfelelő jutányos árban való árusítására szorítsa és azok ténykedése föött állandó szigorú felügyeletet gyakoroljon. Ez a panasz nem mai keletű, mert tény az, hogy Léván a vágó marha árának csökkenését a mészárosok nem igen akarják tudatni a közönséggel. A pontos mérést és jó minőséget ellenőrizheti ugyan a rendőrkapitányi hivatal, de a hus árát nem szabhatja meg, mert arról sem törvény, sem szabályrendelet nem intézkedik, ezen csak úgy segíthet a fogyasztó közönség, ha bojkottálja az olyan mészáros, a ki rossz húst drága áron rosszul megmérve árusít.

Kis iparosainkra irányított figyelemről tanuskodik a magyar honvédelmi ministerium azon intézkedése, mely szerint 25000 pár bakancsot a magyar kis iparosokkal készített. — Sajnos, hogy a lévai csizmadia, cipészek nem részesülnek e támogatásban, — mivel a miniszteri rendelet csak azoknak juttatja a munkát, kik „ipartestületi“ tagok, Pótolják most társaiknak ebből eredő veszteségét azok a szájas iparosok, akik mindeztideig akadályozták az ipartestület megalakulását. Térjünk már észre és alkossunk haladéktalanul ipartestületet Léva n is!

Új postarend A lévai posta- és távirada hivatalnál a legújabb rendelet szerint következőképen lesznek a hivatalos órák beosztva: Kőznapokon a felvevő szolgálat d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6-ig minden küldemény feladható, de utalványok és postatakarékpénztári befizetések csak d. u. 5-ig. Ajánlott levelek pedig szakadatlanul d. e. 8 órától esti 9 óráig. Vasár- és ünnepnapokon csak d. e. 9—12-ig, délután ugy a felvétel mint a hétköznapok kivéve — teljesen szünétel, de tekintettel a levélhordók vasár- és ünnepnapon délutáni munkaszünetére, a délnél érkező hírlapokat d. u. 1—1/2-ig a felek maguk a postahivatalban átvethetik. Távirada szolgálat marad mint eddig volt, egész napon át, nyáron reggel 7 órától esti 9 óráig, télen pedig október 1-től április végeig reggel csak 8 órától kezdve. A munka korlátozás szempontjából ünnepnapoknak tekintetnek: Újévnapja, Husvét-hétfője, Aldócsütörtök, Úrnapja, Pünkösdhétfője, Karácsony első és másodnapja, Április 11-ike és Augusztus 20-ka.

Áthelyezés. A m. kir. igazságügyi miniszter Dr. rahos István trencsényi kir. törvényszéki irnokot hasonló minőségben a verebélyi kir. járásbíróshoz helyezte át.

Felvétel alumneumba. A kőrmöcbányai áll. főreáliskolánál fennálló Alumneumba az 1901/2 tanévre egy ingyenes és husz mérsékelt díjat fizető tanuló vétetik fel. Az alumneumba a tanulók a főreáliskola egyik e czélra berendezett termében élmezést — ebédet és vacsorát — kapnak. Azon tanulók, kik ezen tápintezetbe felvétetni ohajtanak akár ingyen akár mérsékelt díj mellett, „A kőrmöcbányai Alumneum-egyesület igazgatóságának“ czimzett mult évi iskolai és szegénységbi bizonyítvánnyal felszerelt bélyegtelen kérvényeiket legkésőbb f. é. augusztus hó 5-ig Kőrmöcbányára bérmentve küldjék be. Később beérkezett kérvények figyelembe nem vétetnek. Az egész évi 70 frtnyi díjat fizetők száma kikötve nincs, s jelentkezhetnek az iskolai beiratások alkalmával a tápintezeti igazgatóságnál. A mérsékelt és teljes díj fele minden félév elején azaz szeptemberj és február elsején előre fizetendő.

Szivar árulás a kávéházakban. Van a pénzügyminiszternek egy rendelete, mely eltitja, hogy kávéházakban és általában a mulatóhelyeken a rendes trafikszivarokon kívül mást is árusítsanak. Ezt a rendeletet azonban nem igen tartják be s a mulatóhelyek vendégeit ugyszólván elárasztják nem tőzsdéből kikerült szivarokkal. A miniszter most egy újabb szigorú hangu rendeletben hívja fel a pénzügyigazgatóságokat arra, hogy a visszéledeket ellenőrizzék és minden kihágást a legnagyobb szigorral büntessenek.

APRÓSÁGOK.

Rovatvezető: ZUHANY.

Képzeldés. Ur: És nagysád tñri, hogy férje itt nyilvánosan Xantippének nevezze? — Hölgy: Oh, nézzük el neki ezt a hiúságot! — Azt hiszi, hogy ha engem Xantippének nevez, őt Sokratesnek fogják tartani.

Azok a gyerekek. Lizi: Mama, miért szűrkül meg a te hajad? — Mama: Azért, mert sokat bosszantasz. — Lizi: De akkor te többet megécsitetted a nagymamát, mert ő már egészen szürke!

Szerkesztő üzenet.

P. V. Nagyüés. Az érdekes czikk közlését jövő számunkban megkezdjük. K. F. Léva. A beklüdtött versekben a tehetség nyomait látjuk. Alkalmilag — némi javításal közöljük. Magda. Egyik regibbet közöljük. De valamennyi érdekes, kis apróság sorra fog kerülni. A költsézet nem vétek s kár volna a szépen szóló lantot sarokba dobni hóbeszéd miatt.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1901. évi július hó 7-től július hó 14-ig.

Születés.

Sorszám	A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
1	Gáspár János Nizli Mária	fiu	Károly
2	Hanusz Mihály Kresják Paulina	fiu	István
3	Kucsera Lejos Féja Mária	fiu	Imre
4	Dr. Kersék János Agárdy Etelka	fiu	László
5	Óbert Sándor Weisz Borbála	leány	Sarolta
6	Bartos István Hraszkó Julia	fiu	László

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsánként 14 kor. — fill. 14 kor. 40 fill. Kétszeres 13 kor. — fill. 13 kor. 20 fill. — Roza 13 kor. 40 fill. 13 kor. 80 fill. — Arpa 13 kor. 80 fill. 15 kor. 40 fill. Zab 14 kor. 60 fill. 16 kor. — fill. — Kukoricza 12 kor. — fill 12 kor. 40 fill. — Bab 14 kor. — fill. — kor. — fill. — Lencse 16 kor. — fill. — kor. — fill. — Köles 9 kor. — fill. 9 kor. 40 fill.

Nyilttér.

I.

Helyszüke miatt híres gyártmányú Schneider-féle

Concert-zongora

s ugyanott egy jó karban levő Meidinger-kályha eladó. — Bővebb értesítés lapunk kiadó hivatalában.

II.

Táncz tanítási jelentés!

Alulírtak mély tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget miszerint itt Lévan Oroszlán vendéglő nagytermében hat hétre terjedő

Táncz-tanfolyamot

nyitunk s a legújabb bel- és külföldi tánczokat tanítunk.

Tanórák hetenként 4-szer délután 5—7-ig. Tanfolyam kezdete f. évi július hó 16-án kezdődik.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

Groszmann József és neje táncztanítók.

III.

150 cm. hosszú bácskai

kéveketél

hurokkal együtt 1000 drbként 11 koronáért kapható.

Baltaczim, őszi borsó és őszi búkőny megvételre kerestetik.

Weinberger Zsigmondnál Léva.

IV.

Miért

vanannyi utánzat?

Mert

a valódi EISENSTÄDTER-féle

a törv. bej. „Vaslovag“ védjegygye a legjobb és legtartósabb puha padlóknak és konyhabutoroknak bemázolására.

Bejegyzett

Az Eisenstädter-féle linoleum padló-zomanc

egy óra alatt keményre szárad, bámulatosan szép fényű bir és tartósság tekintetében addig fölülmulhatatlan. Nagy elterjedtségű fogva különböző hasonhangzású nevek alatt értéktelen utánzatokat hoznak forgalomba, miért is kérjen mindenki kizárólag csak Eisenstädter-féle

„Linoleum padló-zomancot“

Védjegy „Vaslovag“

a törv. bejegyzett „Vaslovag“ védjegygyel.

Eisenstädter Testvérek

lakk- és festékgyára.

Kapható Léva n: Amstetter Imre, Engel

József, Kern Testvérek czégeknél.

